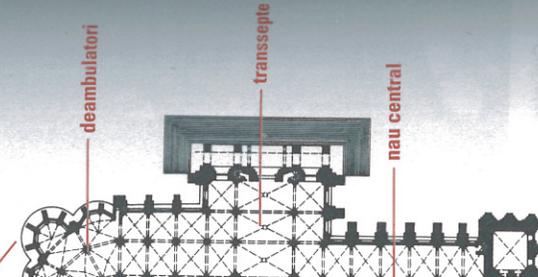

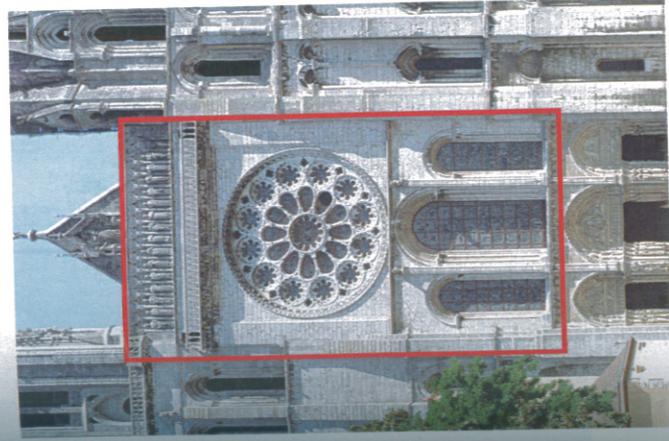

ials

Descripció formal

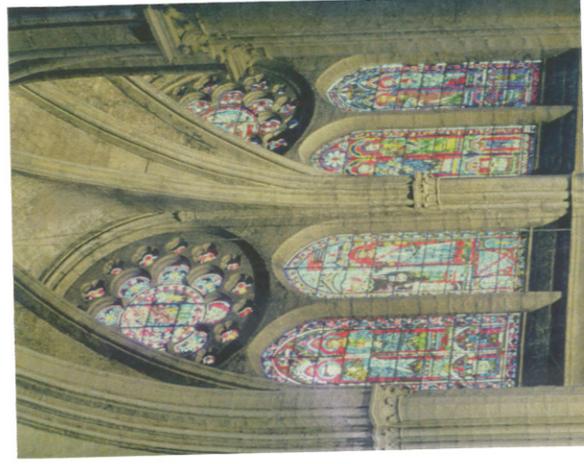
La façana principal s'estructura a partir del pòrtic reial conservat de l'antiga església romànica, profusament decorat amb escultures que anuncien, per mitjà de l'expressió i el lleuger moviment, el primer estil gòtic. Al damunt s'hi aixeca un gegantí trifori coronat per una rosassa, i una galeria que comunica les dues torres campanar que flanquegen i enclouen la portalada. La torre dreta, de 105 m, data del segle XII i també correspon a l'antic temple; mentre que l'esquerra, que arriba als 113 m, respon al Gòtic flamíger del segle XVI.

Detall de la façana principal.

Els extrems del transsepte també acullen portalades interessants d'època gòtica que segueixen el model esmentat en la porta principal, però sense torres. Els murs laterals es troben seccionats pels contraforts i els arbotants que recullen el pes de la volta interior, i permeten obrir nombrosos finestrals entre ells. El conjunt es tanca amb una coberta de coure de dos aiguavessos que data del 1836.

L'interior presenta una planta de creu llatina de 130 m de longitud i 64 m d'amplada dividida en tres naus -també en el transsepte- coronada per una capçalera de doble deambula-

Claristori d'arcs geminats.

tori i tres capelles radials semicirculars a l'absis.

La nau central es divideix per mitjà d'un alçat de tres nivells: arcades ogivals, que donen accés a les naus laterals; trifori, i un elevat claristori d'arcs geminats coronats per una petita rosassa, amb vitralls exuberants amb històries bíbliques, que donen a l'interior una gran lluminositat.

El sostre, a 37,5 m d'altura, es tanca en volta de creueria, els nervis de la qual es converteixen en fines columnes que recolzen als pilars poligonals que separen les arcades.

Entorn i integració urbanística

Seguint el model prototípic de ciutat gòtica, la *catedral de Chartres* funciona com a punt de referència visual de la nova urbs. Així doncs, els principals carrers i camins d'accés a la ciutat hi tenen en aquest lloc el punt de trobada.

Funció, contingut i significat

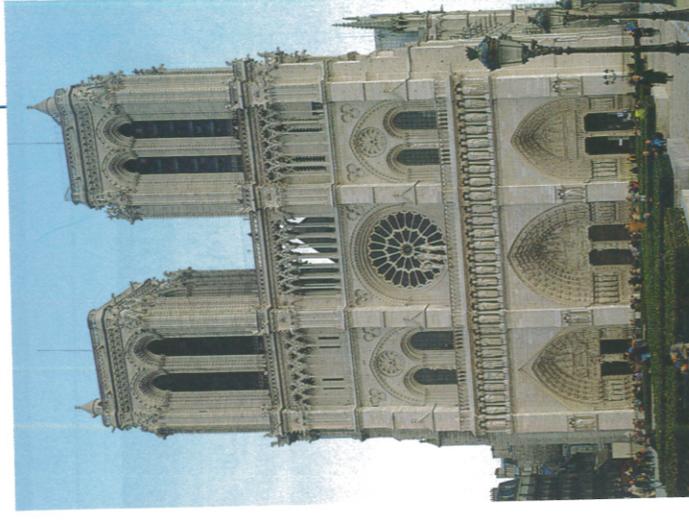
La suposada túnica que duia la Mare de Déu en el moment del naixement de Jesús, guardada a l'antic temple romànic, havia convertit Chartres en un centre de pelegrinatge marí important. El foc que el va destruir va ser interpretat primer com una ira divina, però la troballa de la túnica intacta a la cripta els va convèncer que, de fet, la Mare de Déu volia que el santuari dedicat a ella fos molt més digne i sumptuós.

MODELS I INFLUÈNCIES

La *catedral de Chartres* segueix la tipologia de planta típica dels centres de pelegrinatge -naus laterals i deambulatori- que ja hi havia en època romànica. Tot i així, recull les noves teories i gustos gòtics que ressaltaven el caràcter celeste de la construcció: més verticalitat de l'edifici i una major lluminositat interior.

La seva façana en forma de H amb dues torres, rosassa i portalades decorades profusament amb escultures, respon a una tipologia molt característica del nord de França, el model principal de la qual és **Notre-Dame de París**.

La seva influència es va fer evident a Anglaterra i també a Castella, tal com es pot apreciar en contemplar les catedrals de Burgos i de Lleó.

Notre-Dame de París (1163-1225).